

ensstemmelse med landsrådets forslag vil blive gennemført med virkning fra 1. april 1962.

Bestemmelsen i stk. 2 om bidragspligtens varighed, der er affattet som § 14, stk. 2, i den danske lov, betyder en ændring af den hidtidige retstilstand i Grønland, hvorefter bidragspligten ophører med barnets fyldte 16. år. Denne grænse var foreslået bevaret i det oprindelige udkast under hensyn til, at grønlandske børn utvivlsomt gennemsnitlig bliver sat tidligere i erhverv end danske. Landsrådet stillede imidlertid forslag om bidragspligtens udstrækning til barnets fyldte 18. år under hensyn til, at man i den senere tids lovgivning i Grønland mere og mere er gået over til at operere med 18 års grænsen, således i ægteskabsloven og myndighedsloven, ligesom landsrådet på sin sidste samling har forhøjet 16 års grænsen i midlertidig landsrådsvedtægt om børneforbørger til 18 år. Rådet udtaler yderligere, at man ikke var uenig i betragtningen om, at de grønlandske børn utvivlsomt hidtil gennemsnitlig er blevet sat tidligere i erhverv end danske, men man fandt anledning til at bemærke, at dette forhold formentlig ikke skaber tilstrækkeligt grundlag for en fra det øvrige Danmark afvigende bestemmelse, idet antallet af de unge grønlandere, som skal gennemgå en videre uddannelse efter børneskolen, som følge af de forbedrede uddannelsesmuligheder i Grønland må antages at være stigende.

Bidraget vil dog kunne nedsættes eller bortfalde før det 18. år, hvis det oplyses at være blevet helt eller delvis ufornødent.

I medfør af overgangsbestemmelsen i forslaget § 26 gælder kapitel 2 også for børn født før lovens ikrafttræden med hensyn til bidraget efter dette tidspunkt. For den danske lovs vedkommende, hvor 18 års alderen er bibeholdt som i den gamle lov, men hvor muligheden for at pålægge særligt bidrag til uddannelse er forlænget fra 21 års grænsen til 24 års grænsen, har justitsministeriet fortolket den således, at børn mellem 21 og 24 år ved lovens ikrafttræden kunne få bidrag til undervisning eller uddannelse. § 26 må formentlig tilsvarende dette forstås således, at der i Grønland kan udfærdiges resolution om underholdsbidrag til det 18. år for de børn, der ved lovens ikrafttræden er mellem 16 og 18 år.

Bidrag i medfør af stk. 3 til undervisning og uddannelse vil nu som efter den danske lov kunne pålægges indtil barnets fyldte 24. år.

Til § 15.

Bestemmelsen er formuleret som § 15 i den danske lov om børns retsstilling.

Til § 16.

Bestemmelsen om, at bidrag til enhver tid kan ændres, når der fremkommer grundet begæring herom, er formuleret som § 16 i den danske lov. Reglen angår bidrag såvel til ægtebørn som til børn født uden for ægteskab. Bestemmelsen i stk. 2 er stemmende med lov om ægteskabets retsvirkninger nr. 56 af 18. marts 1925, § 8, stk. 3, men gælder altså nu også børn uden for ægteskab. I øvrigt er praksis, at bidrag som hovedregel først løber fra den dag, begæringen fremsættes, men at der dog efter omstændighederne kan fastsættes bidrag for en periode, som går forud for begæringen således navnlig, hvor der har været betalt frivilligt en tid, og hvor den bidragsberettigede afventer, om betaling genoptages, før henvendelse til myndighederne finder sted.

Til § 17.

Bestemmelsen omhandler aftaler mellem forældre om underholdspligten over for børnene. Stk. 1 henviser til den grønlandske ægteskabslov, for så vidt angår aftaler om bidrag til ægtebørn.

Stk. 2 til 4 vedrører aftaler om bidrag til børn uden for ægteskab. Bestemmelsen i stk. 2 om, at aftaler om underholdsbidrag til børn uden for ægteskab kun er gyldige, når de er godkendt af kredsdommeren, afviger fra nugældende dansk ret, hvorefter sådanne aftaler efter § 17 i loven om børns retsstilling i princippet er gyldige uden godkendelse, men kan tilsidesættes under ret lempelige betingelser. Reglen i det grønlandske forslag stemmer med § 25 i lov nr. 131 af 7. maj 1937 om børn uden for ægteskab, hvorefter aftaler om bidrag til børn uden for ægteskab kun er gyldige, når de er godkendt af en offentlig myndighed.

I Grønland har afgørelse af underholdspligten ved betaling af hele beløbet på én gang altid haft en vis udbredelse. Når denne måde at afgøre bidragsbyrden på har været og stadig er anvendt i ikke ringe omfang, har det sikkert oprindeligt haft sammenhæng med, at det grønlandske bidrag har været en del lavere end de bidrag, der betales til børn i det øvrige Danmark, men en anden medvirkende faktor har utvivlsomt ofte været, at en del bidragspligtige, som forlader Grønland efter et kort ophold, har haft rådighed over en ikke ubetydelig opspareret fortjeneste. Det kunne da være en fordel på den ene side for moderen og barnet — og for den grønlandske kasse som i tilfælde af trang måtte træde til — at få hele bidraget, medens der var penge at få, og på den anden side kunne den bidragspligtige have et antageligt ønske om at få betalingen afgjort, medens han rådede over det fornødne beløb, og inden han måske i Danmark stiftede familie og fik forsørgerbyrder.